

nærværende Tilfælde; thi dersom det maatte findes, at Domme og Forlig i det foreliggende Tilfælde ikke uden Ulempe kunde gives samme Virkning som paa alle andre Steder i vor Lovgivning, saa vilde det være rettest at gjøre Undtagelse her. Man gjør jo ofte, naar det findes ienligt, Undtagelser fra den almindelige Regel, og jeg mener ogsaa, at man i dette Tilfælde bør undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at gjøre en Undtagelse, eller ikke. Det, der har været klaget over med Hensyn til Fallitlovgivningen, det er, saavidt jeg skjønner, at det hidtil har været muligt for Creditorer, der have påset paa Tiden, at stille sig heldigere end andre Creditorer, der ikke paa samme Maade have påset paa, hvorved de have opnaaet, at de Fordringer, hvorfra de vare i Besiddelse, der ganske vare af samme Bestaaffenhed, som andre Creditors Fordringer, der ikke havde gjort sig bløse Anstrengelser, eller gjort dem Tiden, fik en Fortrinsret, der aldeles udelukkede de Sidstnævnte fra enhver Afgang til at faae Betaling. Deri mener jeg, at den Anse, man kan sætte imod den hidtilværende Fallitlovgivning, i det Hele er indeholdt, deri altsaa, at det ikke er Fordringens Bestaaffenhed, der i alle Tilfælde gjør Udslaget, men at der ved Siden deraf træde andre Hensyn tilføede, som faae en overvældende Indflydelse, uden at der kan tilkomme dem en saadan Vægt. Det, man navnlig vil give en saadan Indflydelse, det er Creditors Anstrengelser for at faae sit Tilgodehavende. Dersom Creditor anstrænger sig Tiden, dersom han skaffer en Dom eller et Forlig tilvele, saa faaer han en Fortrinsret for Andre, der have lige saa gode Fordringer som han; det er deri, Uretfærdigheden ligger. Det er Fordringens Bestaaffenhed, der i alle Tilfælde bør gjøre Udslaget; to Personer, der have lige gyldige Fordringer, bør ogsaa være stillede lige ved Opjørelsen af et Bo. Imidlertid forekommer det mig, at den ærede Ordfører og de, der følge ham, ville, at det ikke skal være selve Fordringens Bestaaffenhed, men Vedkommendes Anstrengelse for at faae deres Fordringer anerkjendte og det Held, de maatte have havt dermed, der skal gjøre Udslaget, men det troer jeg er urigtigt. Jeg troer derfor, at det Forslag, der er stillet af

Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage), er det, der fortjener Fortrinnet. Dette Forslag kommer den Fordring nærmest, at det er Tilgodehavendets Bestaaffenhed, der skal gjøre Udslaget, og ikke nogetsomhelst andet Hensyn, nemlig ikke Creditorernes Anstrengelse for at faae deres Fordringer anerkjendte. Det er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 3die Valgkreds (Müller), at Domme og Forlig have en heel anden Charakter end andre Fordringer, men det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand ikke nærmere nævnte, hvilken denne anden Charakter var. Det forekommer mig, at Domme og Forlig ere Vidnesbyrd om Fordringens Lovlighed og dens retmæssige Tilstedeværelse, men det forandrer ikke Fordringens Charakter. Som den ærede Rigsdagsmand for Københavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) bemærkede, kan der være Andre, der have ligesaa gode og gyldige Fordringer, uden at de have Dom derfor, og dersom det er Tilfældet, bør de fuldkommen staae ved Siden af Fordringer, for hvilke der er Dom eller Forlig.

Hage: Jeg troer ikke, det var rigtigt, naar den ærede Ordfører sagde, at jeg talte om Domme saaledes, som de skulde være, som Opsattelsen af dem i Tiden kunde blive, og ikke som den var. Det, jeg har fastholdt, er: at Domme og Forlig for det Første klare Fordringen; den bliver fra det Dieblif ubestridelig, for det Andet, at der gives en Afgang, men heller ikke mere end en Afgang til Execution, og at det ikke er rigtigt at stille Afdgangen til Execution lige med selve Executionen. Det er det, der skeer nu, idet, selv om Execution ikke har fundet Sted, kan den finde Sted, naar Boet er fallit, til Skade for de øvrige Creditorer. De tvende Punkter, jeg tillob mig at fremhæve, vare: at naar der er Spørgsmaal om Billighedshensyn, da vil man kunne paaberaabe sig flere Exempler, hvor Billighedshensyn nok saameget blive tilfødte, saasom naar En har et hvervet en Eiendom og stöder ved den med en Købecontract; Andet har jeg ikke sagt. Det andet Hensyn er et Retfærdighedshensyn; Consequentsen af Loven, og der er det anerkjendt af den ærede Rigs-